

prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Central (jud: E. Galușceag)
instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: I. Cimpoi, I. Secrieru, A. Danilov)

Î N C H E I E R E

27 februarie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Mariana Pitic
Dumitru Mardari
Galina Stratulat

examinând admisibilitatea recursurilor declarate de către Alexandra Tarlapan, reprezentată de avocatul Nicolae Leșan, și de către Nicoleta Ouș și Svetlana Ouș, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Alexandra Tarlapan împotriva lui Sergiu Tarlapan, Svetlanei Ouș și Nicoletei Ouș cu privire la constatarea faptului acceptării succesiunii, recunoașterea în calitate de succesor nedemn, evacuarea și

la cererea de chemare în judecată depusă de Sergiu Tarlapan împotriva Svetlanei Ouș cu privire la recunoașterea în calitate de succesor nedemn și decăderea din dreptul la succesiune,

împotriva deciziei din 09 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care au fost respinse apelurile declarate de Alexandra Tarlapan, Sergiu Tarlapan și Nicoleta Ouș, la care s-a alăturat Svetlana Ouș și a fost menținută hotărârea din 04 mai 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Central, și încheierii din 09 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă :

La 14 septembrie 2015, Alexandra Tarlapan a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Sergiu Tarlapan și Svetlanei Ouș cu privire la constatarea faptului acceptării succesiunii, recunoașterea în calitate de succesor nedemn și evacuarea.

În motivarea acțiunii a indicat că la 07 octombrie 1960 a fost încheiată căsătoria între Mihail Tarlapan și Alexandra (Serghian) Tarlapan. Din căsătorie s-au născut copii Sergiu Tarlapan și Svetlana Tarlapan.

La 03 aprilie 2002 Mihail Tarlapan a decedat, decesul fiind trecut în registrul actelor de stare civilă la nr. XXXXX, fapt confirmat prin certificatul de deces, eliberat de OSC Chișinău.

Reclamanta a specificat că Mihail Tarlapan a deținut cu drept de proprietate, bunurile imobile situate în XXXXX, compus din teren, cu destinație pentru construcții, cu suprafața de 0,073 ha, casa de locuit individuală, cu suprafața de 122,7 m.p., construcție cu suprafața de 23,8 m.p. și construcție accesorie, cu suprafața de 22,4 m.p., în temeiul: hotărârii din 13 noiembrie 1989 emisă de Judecătoria Populare a r-ului Sovietic; certificatului de moștenitor nr. 1-779 din 21

mai 1988; certificatului de moștenitor nr. 1-781 din 21 mai 1988; deciziei Comitetului executiv a r-ului Sovietic nr. 8/3.11 din 11 iulie 1989 și procesului-verbal de recepție finală nr. 47 din 14 iulie 2000.

Astfel, reclamanta a considerat că a deținut și ea cu drept de proprietate bunurile imobile identificate, având în vedere faptul că, acestea au fost dobândite în timpul căsătoriei.

A specificat că după decesul lui Mihail Tarlapan, conform prevederilor art. 1500 Cod civil, a intrat în posesia bunurilor rămase după decesul soțului, deoarece a locuit tot timpul în casa acceptată ca moștenire, situată în XXXXX.

Totodată, reclamanta a comunicat că, anterior, împreună cu fiul său, Sergiu Tarlapan au depus o cerere de chemare judecată împotriva Svetlanei Ouș (Tarlapan) și notarului public Viorica Nagacevschi cu privire la declararea nulă a testamentului nr. XXXXX și a certificatului de moștenitor nr. XXXXX, eliberate pe numele Svetlanei Ouș (Tarlapan).

Or, prin hotărârea din 03 decembrie 2012 a Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău cererea de chemare în judecată depusă de Alexandra Tarlapan și Sergiu Tarlapan împotriva Svetlanei Ouș (Tarlapan) și notarului public Viorica Nagacevschi cu privire la declararea nulă a testamentului nr. XXXXX și a certificatului de moștenitor nr. XXXXX, eliberate pe numele Svetlanei Ouș(Tarlapan), a fost respinsă ca tardivă.

Urmare a contestării hotărârii primei instanțe, prin decizia din 18 februarie 2015 a Curții de Apel Chișinău, menținută prin decizia din 01 iulie 2015 a Curții Supreme de Justiție, a fost casată hotărârea din 03 decembrie 2012 a Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău și a fost emisă o nouă hotărâre, prin care au fost declarate nule testamentul nr. XXXXX și certificatul de moștenitor nr. XXXXX, eliberat pe numele Svetlanei Ouș (Tarlapan).

Reclamanta a solicitat constatarea faptului acceptării succesiunii de către Alexandra Tarlapan, asupra bunurilor imobile, și anume: teren cu destinație pentru construcție, cu suprafața de 0,073 ha, casa ce locuit individuală, cu suprafața de 122,7 m.p., construcție cu suprafața de 23,8 m.p. și construcție accesorie, cu suprafața de 22,4 m.p., situate în XXXXX.

La 13 aprilie 2016, Alexandra Tarlapan a depus cerere de concretizare înaintând pretențiile împotriva lui Sergiu Tarlapan, Svetlanei Ouș și Nicoletei Ouș, prin care a solicitat recunoașterea în calitate de succesori nedemn a Svetlanei Ouș, cu decăderea din dreptul la succesiunea rămasă după decesul lui Mihail Tarlapan; constatarea faptului acceptării succesiunii de către Alexandra Tarlapan asupra bunurilor imobile situate în XXXXX, în calitate de moștenire succesorală rămasă după decesul lui Mihail Tarlapan; evacuarea Svetlanei Ouș și Nicoletei Ouș din casa de locuit situată în XXXXX.

În motivarea cererii concretizate a indicat că prin decizia din 18 februarie 2015 Curții de Apel Chișinău, menținută prin decizia din 01 iulie 2015 a Curții Supreme de Justiție, a fost constatat că Mihail Tarlapan nu putea să-și exprime consimțământul nici într-un fel privind perfectarea testamentului, iar Svetlana Ouș a acționat cu rea credință și contrar prevederilor legale a dobândit testamentul nr. XXXXX și certificatul de moștenitor nr. XXXXX, pe când drepturile asupra bunului imobil situat în XXXXX, îl dețineau copiii Sergiu Tarlapan, Svetlana Ouș (Tarlapan) Svetlana și soția acestuia Alexandra Tarlapan.

Astfel, reclamanta a specificat că reținând prevederile art. 1434-1435 Cod civil, constatările instanței de apel din decizia din 18 februarie 2015 și raportându-

le la prevederilor art. 123 Cod de procedură civilă, Svetlana Ouș nu poate fi succesor a succesiunii rămase după decesul lui Mihail Tarlapan, deoarece s-a constatat printr-un act judecătoresc irevocabil că aceasta a acționat cu rea-credință și contrar prevederilor legale a dobândit testamentul nr. XXXXX și certificatul de moștenitor nr. XXXXX, prin ce a contribuit direct și ilegal la chemarea sa la cesiune și respectiv majorarea cotei succesoriale.

La data de 17 noiembrie 2016, intervenientului principal Sergiu Tarlapan a depus cerere chemare în judecată împotriva Svetlanei Tarlapan cu privire la recunoașterea în calitate succesor nedemn și decăderea din dreptul la succesiunea rămasă după decesul lui Mihail Tarlapan.

În motivarea acțiunii Sergiu Tarlapan a indicat că la data de 07 octombrie 1960 a fost încheiată căsătoria între părinții săi, Mihail Tarlapan și Alexandra Tarlapan (Serghian). Din căsătorie s-au născut copii: Sergiu Tarlapan și Svetlana Ouș (Tarlapan).

La 03 aprilie 2002, Mihail Tarlapan a decedat, decesul fiind trecut în registrul actelor de stare civilă la nr. XXXXX, fapt confirmat prin certificatul deces.

A afirmat că Mihail Tarlapan a deținut cu drept de proprietate, bunurile imobile situate în XXXXX, în temeiul: hotărârii din 13 noiembrie 1989 emisă de Judecătoria Populară a r-ului Sovietic; certificatului de moștenitor nr. 1-779 din 21 mai 1988; certificatului de moștenitor nr. 1-781 din 21 mai 1988; deciziei nr. 8/3.11 din 11 iulie 1989 a Comitetului executiv a r-ului Sovietic și procesului-verbal de recepție finală nr. 47 din 14 iulie 2000.

A relatat că după decesul lui Mihail Tarlapan, anume Alexandra Tarlapan a intrat în posesia bunurilor rămase după decesul soțului, având în vedere faptul că a locuit tot timpul în casa acceptată cu titlu de moștenire.

De asemenea, a invocat că prin decizia din 18 februarie 2015 a Curții de Apel Chișinău a fost admisă cererea de chemare în judecată depusă de Alexandra Tarlapan și Sergiu Tarlapan împotriva Svetlanei Ouș și notarului public Viorica Nagacevschi cu privire la declararea nulă a testamentului nr. XXXXX și a certificatului de moștenitor nr. XXXXX eliberat pe numele Svetlanei (Tarlapan) Ouș, fiind declarate nule-testamentul nr. XXXXX și certificatul de moștenitor nr. XXXXX.

Ulterior, Alexandra Tarlapan a depus acțiunea în cauză și a solicitat constatarea faptului acceptării succesiunii de către Alexandra Tarlapan asupra bunurilor imobile situate în XXXXX, concretizată ulterior.

A relevat că prin decizia din 18 februarie 2015 a Curții de Apel Chișinău, menținută prin decizia din 01 iulie 2015 a Curții Supreme de Justiție, instanța a constatat că Mihail Tarlapan nu putea să-și exprime consimțământul nici într-un fel privind perfectarea testamentului, iar Svetlana Ouș a acționat cu rea-credință și contrar prevederilor legale a dobândit testamentul nr. XXXXX și certificatul de moștenitor nr. XXXXX, pe când dreptul la bunul imobil situat în XXXXX îl dețineau copiii Sergiu Tarlapan, Svetlana Ouș (Tarlapan) și soția decedatului, Alexandra Tarlapan.

A solicitat Sergiu Tarlapan recunoașterea în calitate de succesor nedemn a Svetlanei Ouș cu decăderea din dreptul la succesiunea rămasă după decesul lui Mihail Tarlapan.

Prin hotărârea din 04 mai 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Central a fost admisă parțial cererea de chemare în judecată depusă de Alexandra Tarlapan; a fost constatat faptul acceptării succesiunii de către Alexandra Tarlapan asupra masei

succesorale rămase după decesul lui Mihail Tarlapan, decedat la 03 aprilie 2002. În rest acțiunea Alexandrei Tarlapan a fost respinsă ca neîntemeiată. A fost respinsă cererea de chemare în judecată depusă de intervenientul principal Sergiu Tarlapan împotriva lui Svetlanei Ouș cu privire la recunoașterea în calitate de succesor nedemn și decăderea din dreptul la succesiunea rămasă după decesul lui Mihail Tarlapan, ca fiind neîntemeiată.

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe la 10 mai 2017 și 29 mai 2017, Alexandra Tarlapan și Sergiu Tarlapan au depus cereri de apel și au solicitat casarea hotărârii din 04 mai 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Central, în partea în care a fost respinsă acțiunea cu emiterea unei hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

La 14 noiembrie 2017, Nicoleta Ouș a depus apel împotriva hotărârii primei instanțe și a solicitat repunerea în termenul de declarare a apelului cu casarea hotărârii primei instanțe.

Prin încheierea din 30 ianuarie 2018 a Curții de Apel Chișinău Nicoleta Ouș a fost repusă în termenul de declarare a apelului.

La data de 18 septembrie 2018, prin încheierea protocolară a instanței de apel a fost admisă cererea Svetlanei Ouș de alăturare la apelul declarat de Nicoleta Ouș.

Prin decizia din 09 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău au fost respinse apelurile declarate de Alexandra Tarlapan, Sergiu Tarlapan și cel al Nicoletei Ouș, la care s-a alăturat Svetlana Ouș, și a fost menținută hotărârea din 04 mai 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Central.

Instanța de apel pentru a respinge apelul, făcând referire la art. 1434 Cod civil, și-a argumentat concluzia prin faptul că aceste prevederi legale nu pot fi aplicate în cazul Svetlanei Ouș, deoarece nu au fost prezentate probe precum că ultima ar fi pus intenționat piedici în calea realizării ultimei voințe a decedatului Mihail Tarlapan.

În opinia instanței de apel, pentru a proteja dreptul de succesiune, este necesară pronunțarea unei hotărâri judecătorești care ar constata fapta amorală împotriva ultimei voințe a defunctului Mihail Tarlapan, ținând cont de faptul că din materialele dosarului nu rezultă că defunctul Mihail Tarlapan într-un mod s-ar fi împotrivit asupra acestora. Or, constituie circumstanțe care justifică decăderea din dreptul de a succeda și prin urmare, poate exclude de la moștenire, ca nedemni, moștenitorii care prin sentința definitivă sunt condamnați pentru săvârșirea intenționată a unei infracțiuni împotriva celui ce a lăsat moștenirea în scopul de a veni la succesiune, iar fapta amorală împotriva ultimei voințe, exprimate în testament, trebuie constatată prin hotărâre judecătorească definitivă.

Totodată, instanța de apel a constatat că prima instanță corect a respins cerința de evacuare a Svetlanei Ouș și Nicoletei Ouș din imobil în litigiu, deoarece Alexandra Tarlapan nu deține la momentul examinării cauzei dreptul de proprietate asupra acestui imobil, astfel, ultima nefiind îndreptățită să solicite admiterea acestei cerințe.

La 18 decembrie 2018, Alexandra Tarlapan, reprezentată de avocatul Nicolae Leșan, a depus cerere de recurs împotriva deciziei instanței de apel, prin care a solicitat casarea acesteia și hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie admisă integral.

În motivarea recursului a indicat că în baza hotărârii din 03 decembrie 2012 a Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău, cererea de chemare în judecată depusă de Alexandra Tarlapan și Sergiu Tarlapan împotriva Svetlanei Tarlapan și notarului

public Viorica Nagacevschi cu privire la declararea nulă a testamentului nr. XXXXX și a certificatului de moștenitor nr. XXXXX, eliberat pe numele Svetlanei (Tarlapan) Ouș, a fost respinsă ca tardivă.

Or, prin decizia din 18 februarie 2015 a Curții de Apel Chișinău a fost casată hotărârea primei instanțe și a fost emisă o nouă hotărâre, prin care a fost admisă cererea de chemare în judecată depusă de Alexandra Tarlapan și Sergiu Tarlapan împotriva Svetlanei Ouș și notarului public Viorica Nagacevschi și au fost declarate nule testamentul nr. XXXXX și certificatul de moștenitor nr. XXXXX, eliberat pe numele Svetlanei (Tarlapan) Ouș, soluție menținută prin decizia din 01 iulie 2015 a Curții Supreme de Justiție.

Astfel, recurenta a concluzionat că reținând prevederile art. 1434-1435 Cod civil, constatărilor instanței de apel din decizia din 18 februarie 2015 și raportându-le la prevederile art. 123 Cod de procedură civilă, Svetlana Ouș nu poate fi succesor a succesiunii rămase după decesul lui Mihail Tarlapan, deoarece s-a constatat printr-un act judecătoresc irevocabil că aceasta a acționat cu rea-credință și contrar prevederilor legale a dobândit testamentul nr. XXXXX și certificatul de moștenitor nr. XXXXX, prin ce a contribuit direct și ilegal la chemarea sa la cesiune și respectiv majorarea cotei succesoriale, în detrimentul altor moștenitori, care au fost privați de dreptul constituțional statuat la art. 46 alin. (6) din Constituția RM.

A subliniat că constatățile și concluziile instanțelor inferioare sunt în contradicție cu materialele dosarului, ceea ce rezultă anume din interpretarea eronată a circumstanțelor litigiului și ignorarea înscrisurilor anexate, cu titlu de probă, inclusiv și a actelor judecătorești, ceea ce a rezultat în pronunțarea unei soluții neîntemeiate și prejudiciabile direct drepturilor și libertăților sale.

Recurenta a relatat că instanțele de judecată au emis hotărâri, fără cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare și nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblu și în interconexiunea lor, a examinat cauza fără a intra în esența circumstanțelor litigante.

De asemenea, a specificat că este inadmisibilă soluția primei instanțe, menținută prin decizia instanței de apel, în ceea ce ține de admiterea acțiunii privind constatarea faptului acceptării succesiunii asupra masei succesoriale rămase după decesul lui Mihail Tarlapan cu formularea „ce urmează a fi determinată de notar conform legislației în vigoare”, deoarece din materialele dosarului rezultă cu certitudine faptul, că după decesul lui Mihail Tarlapan a rămas averea succesorală, și anume, bunurile imobile situate în XXXXX.

A mai indicat recurenta și asupra faptului că instanțele de judecată inferioare la adoptarea soluției nu au ținut cont de prevederile art. 123 Cod de procedură civilă.

La 17 ianuarie 2018, Nicoleta Ouș a depus cerere de recurs împotriva deciziei instanței de apel, prin care a solicitat casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, în partea în care a fost admisă acțiunea Alexandrei Tarlapan cu emiterea unei noi hotărâri de respingere integrală a acțiunii înaintate de Alexandra Tarlapan.

În motivarea recursului a indicat că Nicoleta Ouș a indicat că instanțele de judecată în mod arbitrar au ajuns la concluzia că Alexandra Tarlapan a intrat în posesia patrimoniului rămas după decesul lui Mihail Tarlapan, deoarece în cadrul procesului nu au fost prezentate probe care să refere la acest fapt.

A afirmat că instanțele nu putea ajunge la această concluzie, întrucât nu au fost întrunite condițiile de acceptare a succesiunii conform modalității prevăzute la art. 1516 alin. (2) Cod civil.

Nicoleta Ouș a specificat că prima instanță constatând faptul acceptării succesiunii de către Alexandra Tarlapan nu a elucidat care a fost momentul/ termenul când acesta a intrat în posesiunea unei părți din patrimoniul rămas după decesul lui Mihail Tarlapan. Or, a fost obligatorie verificarea acestui aspect, întrucât pretinsa intrare în posesiune a patrimoniului urma să fie realizată în termen de 6 luni de la deschiderea succesiunii, așa cum stabilește art. 1517 Cod civil, iar instanța de apel a menținut această soluție.

Totodată, recurenta a indicat că instanțele greșit au dispus constatarea faptului acceptării succesiunii de către Alexandra Tarlapan asupra masei succesoriale rămase după decesul lui Mihail Tarlapan, întrucât din anul 1983 Alexandra Tarlapan nu a mai locuit împreună cu Mihail Tarlapan. Or, pentru ca soțul supraviețuitor să fie chemat la succesiune, acesta trebuie să fie conviețuit cu cel care lasă moștenirea. Dacă soții au locuit ultimii 3 ani separat, soțul supraviețuitor poate fi privat de dreptul la moștenire, iar faptul că Mihail Tarlapan și Alexandra Tarlapan nu au locuit împreună încă din 1983 se atestă prin, însăși, declarațiile depuse de Alexandra Tarlapan în cadrul procesului pe cauza nr. 2-1840/12.

De asemenea, a relatat că instanțele de judecată eronat au concluzionat în sensul admiterii parțiale a acțiunii, în cazul în care imobilele din mun. Chișinău str. Plaiului nr. 85 au fost proprietate exclusivă a lui Mihail Tarlapan.

La 04 februarie 2019, Svetlana Ouș a depus cerere de recurs și a solicitat casarea încheierii din 09 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău prin care s-a respins cererea Svetlanei Ouș cu privire la suspendarea examinării cauzei până la examinarea altei cauze conexe, a casa decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, în partea în care a fost admisă acțiunea cu pronunțarea unei noi hotărâri de respingere integrală a acțiunii.

În susținerea recursului Svetlana Ouș a indicat că încheierea din 09 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău este neîntemeiată, deoarece la adoptarea acesteia instanța nu a reținut faptul că pe rol la Judecătoria Chișinău se află în examinare cauza civilă nr. 12-2-10479-16022018 cu privire la privarea de dreptul la succesiune legală a Alexandrei Tarlapan, prin prisma art. 1502 Cod civil, deoarece ultima nu a mai locuit împreună cu decedatul din anul 1983.

În partea netemeinicii deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe, Svetlana Ouș a invocat același motive de fapt și de drept ca și recurenta Nicoleta Ouș.

În conformitate cu art. 434 Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 09 octombrie 2018.

Din materialele dosarului rezultă că, la data de 15 noiembrie 2018 decizia integrală a instanței de apel a fost expediată participanților la proces (f.d. 91, Vol. II), dar date care ar confirma recepționarea acesteia la actele cauzei lipsesc.

Astfel, recursurile, declarate de către Alexandra Tarlapan, reprezentată de avocatul Nicolae Leșan, și de către Nicoleta Ouș și Svetlana Ouș la data de 18 decembrie 2018, 17 ianuarie 2019 și 04 februarie 2019, sunt în termen.

Examinând temeiurile recursurilor în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursurile sunt inadmisibile din următoarele motive.

În conformitate cu articolul 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4);

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursurile declarate de către Alexandra Tarlapan, reprezentată de avocatul Nicolae Leșan, și de către Nicoleta Ouș și Svetlana Ouș, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Prin urmare, argumentele invocate în recursuri nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că, conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Rebai și alții contra Franței, 25 februarie 1995), pe când în recursurile declarate de către Alexandra Tarlapan, reprezentată de avocatul Nicolae Leșan, și de către Nicoleta Ouș și Svetlana Ouș, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Astfel, din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursurile declarate de către Alexandra Tarlapan, reprezentată de avocatul Nicolae Leșan, și de către Nicoleta Ouș și Svetlana Ouș, ca inadmisibile.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), 433 lit. a), art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibile recursurile declarat de către Alexandra Tarlapan, reprezentată de avocatul Nicolae Leșan și de către Nicoleta Ouș și Svetlana Ouș.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Mariana Pitic

judecătorii

Dumitru Mardari

Galina Stratulat